

REFERAT Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget_2018-21 d. 05-11-2018

Mødedato Mandag d. 05. november 2018 kl. 21:30

Mødested Udvalgsværelse 2

Indholdsfortegnelse

Meddelelser.....	3
Opfølgning på fælles ramme og retning for bedre veje til unges uddannelse og beskæftigelse.....	4
Afholdelse af samtaler i begyndelsen af ledighedsforløb.....	9

Punkt 73: Meddelelser

00.22.00-P35-282-18

Sagsfremstilling

Formanden henviste til pressemeddelelsen fra Beskæftigelsesministeriet af 2. november 2018, hvoraf fremgår, at Frederiksberg Kommune målt på alle ydelsesgrupper under ét placerer sig som næstbedst i landet.

Punkt 74: Opfølgning på fælles ramme og retning for bedre veje til unges uddannelse og beskæftigelse

00.22.00-P35-357-18

Resume

Sagen giver status på ”Fælles ramme og retning for bedre veje til unges uddannelse og beskæftigelse.” Tre spydspidsprojekter beskrives kort, ligesom ungecentrets udvikling og status beskrives. Endelig angives proces i foråret 2019 for en fremadrettet politisk prioritering i forhold til en fælles kommunal ungeindsats.

Beslutning

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget

1. tog sagen til efterretning og
2. tager til efterretning, at det forventede mindreforbrug på 0,65 mio. kr. i puljen vedr. udvikling af ungeindsatsen i 2018 søges overført til 2020 i forbindelse med 3. forventet regnskab 2018.

Indstilling

Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet og Børne- og Ungeområdet indstiller, at udvalget

1. tager sagen til efterretning og
2. tager til efterretning, at det forventede mindreforbrug på 0,65 mio. kr. i puljen vedr. udvikling af ungeindsatsen i 2018 søges overført til 2020 i forbindelse med 3. forventet regnskab 2018.

Sagsfremstilling

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget samt Undervisningsudvalget blev den 27. november 2017 orienteret om ”Aftale om bedre veje til uddannelse og job,” der den 13. oktober 2017 blev indgået mellem regeringen og oppositionen. Forligspartierne i budgetforlig 2018 på Frederiksberg havde dog allerede med udgangspunkt i Stefan Hermann rapporten ”Bedre veje til en ungdomsuddannelse” bevilliget 1 mio. kr. årligt i 2018 og 2019 til at udvikle ungeindsatsen med fokus på en mere integreret, sammenhængende og helhedsorienteret indsats.

Det fremgår af budgetforlig 2019, at partierne ”i foråret 2019 ser frem til at modtage resultaterne af de forsøg, som er igangsat i forlængelse af budget 2018, samt oplæg til, hvordan den kommunale organisation og koordination fortsat kan styrkes”.

Den foreliggende sag er en opfølgning på arbejdet med at udvikle en fælles kommunal ungeindsats. Sagen ligger i forlængelse af sagen ”Fælles ramme og retning for bedre veje til unges uddannelse og beskæftigelse” fremlagt den 5. marts for Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget (pkt. 18) og Undervisningsudvalget (pkt. 47), ligesom den parallelt giver status på udviklingen af ungecentret.

Opsummering af aftale om Bedre veje til uddannelse og job

Aftalen fastsætter en ny uddannelsespolitisk målsætning og giver kommunerne det fulde og entydige ansvar for, at alle unge under 25 år gennemfører en ungdomsuddannelse eller kommer i beskæftigelse. Denne 100 pct. målsætning repræsenterer et nyt og højere ambitionsniveau i ungeindsatsen. Konkret nedbrydes den nye politiske målsætning i følgende krav til kommunerne for gennemført ungdomsuddannelse.

- I 2030 skal mindst 90 pct. af de 25 årige have gennemført en ungdomsuddannelse
- I 2030 skal andelen af unge op til 25 år, som ikke har tilknytning til uddannelse eller arbejdsmarkedet være halveret.

Følgende delmål er fastsat til realisering i 2025: 85 pct. af alle 25 årige skal have gennemført en ungdomsuddannelse, ligesom andelen af unge uden tilknytning til uddannelse og eller beskæftigelse skal være reduceret med minimum 25 pct. Disse målsætninger vil fra og med 2019 [tidspunkt] blevet indarbejdet i monitoreringen i de løbende resultatopfølgninger på ungeområdet.

Et konkret krav, men også en afgørende forudsætning for kommunernes muligheder at realisere denne uddannelsespolitiske målsætning, er etableringen af en sammenhængende kommunal ungeindsats. De to centrale temaer er for det første, at kommunerne skal sikre, at de unge sættes i centrum for en tværgående indsats, når dette er nødvendigt.

Dermed har kommunerne ansvaret for koordinationen af den samlede ungeindsats på tværs af uddannelses-, social og beskæftigelsesindsatsen. Kommunerne skal med andre ord sikre, at de unge ikke skal sikre sammenhæng i egen sag.

For det andet skal unge, der af personlige eller sociale årsager har behov for støtte fra flere kommunale instanser, ifølge aftalen fremadrettet tilknyttes én gennemgående kontaktperson, der følger den unge og eksempelvis støtter i overgangen fra udkolingen og frem mod samt fastholdelse i ungdomsuddannelse eller beskæftigelse.

Aftalen blev udmøntet i lovgivning i foråret 2018.

Implementering af lovgivningens krav om en sammenhængende ungeindsats
Indsatsen med at sikre unge på Frederiksberg en ungdomsuddannelse er først og fremmest forankret i Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget. Denne indsats er imidlertid tæt relateret til Undervisningsudvalget, Børneudvalget og Socialudvalget, der har ansvaret for at sikre, at målgruppen, herunder de udsatte grupper, har de rette forudsætninger og kompetencer til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Frederiksberg har på alle disse forvaltningsområder solide kompetencer i forhold til børn og unge. Der er således et godt fundament og udgangspunkt for at implementere lovgivningens krav om en sammenhængende ungeindsats.

I forlængelse af budgetforlig 2018 blev der etableret en arbejdsgruppe med ledelsesrepræsentation fra alle relevante forvaltningsområder. Arbejdsgruppen har taget udgangspunkt i de 20 pct. af en årgang i udkolingen, der erfaringsmæssigt vil være i risiko for ikke at kunne påbegynde eller gennemføre en ungdomsuddannelse. Mere specifikt har arbejdsgruppen i forlængelse af lovgivningens krav fokuseret på unge, der vurderes at have behov for indsats på tværs af forskellige forvaltningsområder og erfaringsmæssigt særligt vil udfordre Frederiksbergs fremadrettede muligheder for at realisere den ambitiøse ungemålsætninger. Den centrale udfordring i denne forbindelse er sammenhængen og koordinationen i overgangene, hvor barnet overgår fra et forvaltningsområde til et andet.

Potentialespor

Arbejdsgruppen har analyseret en række målgrupper og potentialespor i overgangen mellem Børne- og Ungeområdet samt Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet, og som involverer Familieafdelingen, Skoleafdelingen, Socialafdelingen og Ungecentret. Herunder har arbejdsgruppen undersøgt forskellige virkemidler i relation til de enkelte potentialespor som eksempelvis kommunikation, koordination og organisation.

Potentialespor

Børn i udkolingen
Fokuselever og ikke uddannelsesparate i udkolingen mellem 13-15 år der vurderes at være i risiko for ikke at kunne starte på eller gennemføre en ungdomsuddannelse på grund af faglige, sociale eller personlige udfordringer.

Udfordringen i tal: Gennemsnitligt 20 pct. af en årgang i udkolingen vurderes at være fokuselever eller ikke-uddannelsesparate ved den første vurdering i 8. klasse. Andelen af ikke-uddannelsesparate unge i 8. klasse, der ændrer status til uddannelsesparat i 9. klasse, var på 36 pct. for årgangen der afsluttede 9. klasse i 2017.

Udsatte børn med en foranstaltning i Familieafdelingen
Anbragte børn og børn, der modtager en forebyggende foranstaltning i form af familie- eller individrettede tilbud, er blandt de mest udsatte i forhold til ikke at kunne få folkeskolens

Plan for potentialesporet

Et spydspidsprojekt der identificerer best practice indsats på de enkelte skoler i forhold til at gøre fokuselever og ikke-uddannelsesparate i 8. klasse til uddannelsesparate i 9. klasse. Projektet udbreder i forlængelse af identifikationen disse indsats til flere skoler. Forventningen er, at flere elever dermed vil kunne vurderes uddannelsesparate i 9. klasse.

Virkemiddel: Kommunikation

Et spydspidsprojekt der intensiverer samarbejdet på tværs af forvaltningsområder omkring de målgrupper af børn, der modtager en foranstaltning i Familieafdelingen.

Projektet angår dels et forsøg på at reducere antallet af børnenes støtte-kontaktpersoner således, at der ikke skiftes støtte-

afgangsprøve og gennemføre en uddannelse

Udfordringen i tal: Ifølge nationale nøgletal fra KL fik kun 42,9 pct. af de udsatte 9. klasses børn folkeskolens afgangseksamen i 2018. Andre tal fra 2018 viser desuden, at 45,5 pct. af de udsatte unge på Frederiksberg var i gang med en ungdomsuddannelse

Der gøres opmærksom på, at procentandelene dækker over et begrænset antal børn / unge, hvorfor disse procentandele kan svinge fra år til år

Børn efter folkeskolens afgangseksamen
Der er en mindre gruppe børn, der efter folkeskolens afgangseksamen ikke påbegynder en ungdomsuddannelse eller gentagne gange ses at falde ud af forskellige ungdomsuddannelser.

Udfordringen i tal: 15 måneder efter afsluttet 9. klasse var 14,8 pct. af årgang 2015 på Frederiksberg ikke i gang med en ungdomsuddannelse.

kontaktpersoner ved barnets fyldte 18. år ved overgang til voksenlovgivning. Dels en fokusering på børnenes muligheder for fælles kommunal støtte frem mod påbegyndelse og fastholdelse i ungdomsuddannelse. Forventningen er, at flere udsatte børn kan gennemføre ungdomsuddannelse.

Virkemiddel: Koordination

Et spydspidsprojekt der udstationerer en psykolog fra Pædagogisk-Psykologisk Rådgivning i Ungecentret. Projektet skal understøtte børn, der er faldet ud af ungdomsuddannelse eller er udfaldstruede.

Psykologen skal i samarbejde med Ungecentret gennemføre indsatser i forhold til eksempelvis fastholdelse, indlæring og realitetskorrigerende overfor børnene i samarbejde med uddannelsesvejlederne i forvaltningen og på uddannelsesinstitutionerne. Forventningen er, at flere børn fastholdes i ungdomsuddannelse.

Virkemiddel: Organisation

Spydspidsprojekterne påbegyndes primo 2019 og har en forventet varighed på 6 måneder, men evalueres løbende i forhold til justeringer og korrektioner inden sandsynlig implementering i drift. Evalueringerne vil i foråret 2019, jf. budgetforlig 2019, danne del af grundlaget for et ledelsesmæssigt oplæg til, hvordan den kommunale ungeindsats fortsat kan styrkes i overensstemmelse med lovgivningens krav og de nationale målsætninger.

For at sikre, at den videre implementering matcher omverdenens forventninger, er der igangsat en afdækning af ungeindsatsens interessenters forventninger til ungeindsatsen. Interessenterne omfatter naturligvis unge, men også erhvervsskoler, virksomheder etc. Analysen vil forventeligt give en bedre forståelse af, hvor ungeindsatsen i dag præsterer godt, og hvor der er potentiale til forbedring.

Derudover vil Frederiksberg Kommune afdække andre kommuners ungeorganiseringer med henblik på at vurdere, om Frederiksbergs nuværende ungeindsats er optimalt organiseret i forhold til den nationale arbejde. Denne analyse vil forventeligt blive gennemført i samarbejde med KL. Resultater fra interessentanalyse og afdækning af ungeorganiseringer vil ligeledes indgå i det ledelsesmæssige oplæg til fremadrettet styrkelse af ungeindsatsen.

Der er afsat 1 mio. kr. årligt i henholdsvis 2018 og 2019 til at udvikle en mere integreret, sammenhængende og helhedsorienteret ungeindsats. Arbejdsgruppens aktiviteter i 2018 har fokuseret på analyser samt planlægning af spydspidsprojekter. Det konkrete forbrug i 2018 forventes samlet at andrage 0,35 mio. kr. De resterende 0,65 mio. kr. vil blive søgt overført til 2020 i forbindelse med 3. forventet regnskab 2018, da aktiviteterne med en styrket fælles kommunal ungeindsats forventes at strække sig ind i 2020.

Udviklingen af Ungecentret

Et parallelt udviklingsspor, der på nuværende tidspunkt primært gennemføres i regi af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet, er den organisatoriske udvikling af Ungecentret. Ungecentret blev etableret i 2013 og samlede vejlederne fra Ungdommens Uddannelsesvejledning, Jobcentrets ungeenhed, virksomhedskonsulenter samt afklarings og aktiveringstiltag for målgruppen under samme tag.

Ungecentret medførte de følgende år et mere helhedsorienteret og tværgående blik på de unges ressourcer, ligesom det betød en styrket fokusering og indsats i forhold til at sikre bedre overgange fra folkeskole til ungdomsuddannelse og beskæftigelse.

Ungecentret understøttede i årene 2015 til 2017 et fald i andelen af 16-29 årige på offentlig forsørgelse, hvilket fremgår af nedenstående tabel.

	2015	2016	2017
Frederiksberg	5,7 %	5,4 %	4,9 %
Klyngen	9,0 %	9,2 %	8,6 %
Hele Landet	10,0 %	9,9 %	9,5 %

Det skal kort bemærkes, at klyngen udgøres af kommuner med nogenlunde samme rammevilkår som Frederiksberg. Klyngen giver dermed bedre mulighed for, at den enkelte kommune kan sammenligne og vurdere kvaliteten af egen beskæftigelsesindsats.

I 2017 tog Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet det næste organisatoriske skridt med inkorporeringen af Socialafdelingens ungeenhed i Ungecentret. Dette indebar som udgangspunkt muligheden for at arbejde endnu mere tværfagligt og sammenhængende med de udsatte unge over 18 år, der både har en beskæftigelsessag og en socialsag. Formålet er at fortsætte den positive udvikling med at sikre:

- En samlet indgang for ungeindsatsen – lettere for de unge og samarbejdspartnere at vide, hvor de skal henvende sig
- Reduktion af kommunal kompleksitet for den unge
- Flytte flere udsatte unge fra specialområde til normalområde
- Styrke og fastholde udsatte unges tilknytning til uddannelse og arbejdsmarked
- Øge andelen af unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse
- Sikre koblingen til den nationale beskæftigelsespolitiske dagsorden

I 2018 implementerer Ungecentret den nye lovgivning med udgangspunkt i følgende styrende perspektiver: Én indgang, én plan og én kontaktperson. Perspektiverne er realiseret på følgende måde: I relation til Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet har de unge og relevante samarbejdspartnere til Ungecentret nu én indgang at forholde og henvende sig til.

Udsatte unge med både en socialfaglig og en uddannelses-/beskæftigelsesfaglig sag får udarbejdet én plan, der samler den unges mål og aftaler fra begge forvaltningsområder på samme papir.

Udsatte unge med både en socialfaglig og uddannelses / beskæftigelsesfaglig sag får fremadrettet tilknyttet én koordinerende sagsbehandler, der bliver den unges centrale kontaktperson til kommunen.

Fra Ungecenter til fælles kommunal ungeindsats

Frederiksbergs ungeindsats tilhører førerfeltet i det kommunale landskab. Hvis denne position skal fastholdes og konsolideres, er det afgørende, at ungeindsatsen kontinuerligt udvikles i henhold til krav, intentioner og ambitioner i den nye lovgivning.

Ovenstående spydspidsprojekter og analyser er elementer i en bredere afdækning, der omfatter alle relevante dele af ungeindsatsen, herunder overordnet tilgang, forberedende indsatser, uddannelsesvalg, organisering etc.

Med sigte på at implementere den nye skærpede lovgivning om en fælles kommunal ungeindsats samles i foråret 2019 en bred vifte af erfaringer, evalueringer, analyser og dilemmaer i forhold til fremadrettede muligheder for en fælleskommunal ungeindsats på Frederiksberg med henblik på en politisk prioritering, jf. beslutningen i budgetforliget for 2019. Afslutningsvis bemærkes det, at foreliggende sag vil danne grundlag for Kommunalbestyrelsens temamøde om unge den 12. november 2018 sammen med tidligere sager vedrørende ungeindsatsen fremlagt i relevante politiske udvalg. Disse sager vedlægges som bilag.

Økonomi

Sagen har ingen økonomiske konsekvenser.

Borgmesterpåtegning

Ingen

Behandling

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget den 5. november 2018. Uddannelsesudvalget, Børneudvalget og Socialudvalget den 5. november 2018 (til orientering).

Bilag

Bilag 1 - Fælles ramme og retning - AUU 5. marts 2018 pkt 18

Bilag 2 - Unge godt på vej - AUU 28. maj 2018 pkt 41

Punkt 75: Afholdelse af samtaler i begyndelsen af ledighedsforløb

00.01.00-A00-325-18

Resume

Beskæftigelsesministeren har i januar og september 2018 bedt alle landets kommuner om at forbedre indsatsen i forhold til afholdelse af samtaler med ledige borgere. Ministeren er særlig kritisk over for ni af de kommuner, der ligger i bunden af Beskæftigelsesministeriets opgørelse over omfanget af samtaler i begyndelsen af ledighedsforløb. I ministeriets opgørelse ligger Frederiksberg Kommune i midterfeltet blandt kommunerne, ligesom Frederiksberg har forbedret sin placering markant siden opgørelsen i januar 2018. Sagen forelægges til orientering.

Beslutning

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget tog sagen til efterretning.

Indstilling

Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedsområdet indstiller, at udvalget tager sagen til efterretning.

Sagsfremstilling

Beskæftigelseslovgivningen indeholder en række minimumskrav til, hvor ofte jobcenteret skal afholde samtaler med ledige borgere. Minimumskravene til samtaler hænger blandt andet sammen med, at tidlige samtaler – særligt for de målgrupper, der er tættest på arbejdsmarkedet – har positive beskæftigelseseffekter.

Minimumskravene varierer efter, hvilken målgruppe af ledige, der er tale om (fx dagpengemodtager eller kontanthjælpsmodtager). Desuden stilles der generelt krav om flere samtaler i begyndelsen af ledighedsforløb. Bilag 1 uddyber lovgivningens minimumskrav til samtaler for de forskellige målgrupper.

På grund af lovkravene til afholdelse af samtaler og de positive effekter af samtaler indgår omfanget af samtaler i begyndelsen af ledighedsforløb som en del af det overordnede faglige tilsyn, Beskæftigelsesministeriet og beskæftigelsesministeren fører med kommunerne.

Beskæftigelsesministerens breve til kommunerne

Som led i det faglige tilsyn med kommunerne skrev beskæftigelsesministeren i januar 2018 og igen i september 2018 breve til alle landets kommuner. I brevene indskærper ministeren minimumskravene til samtaler og beder kommunerne om at forbedre indsatsen i forhold til afholdelse af samtaler.

I forbindelse med september-brevet sendte ministeren et enslydende brev til størstedelen af landets kommuner. Frederiksberg Kommune modtog dette brev (se bilag 2). Heri indskærpes vigtigheden af og lovkravene til samtaler, og kommunerne opfordres blandt andet til at deltage i nogle arrangementer om emnet, som afholdes af de regionale arbejdsmarkedskontorer. Kommunerne, der modtog dette brev, bliver imidlertid ikke stillet overfor specifikke krav om redegørelser eller lignende.

Tre kommuner, der har ligget i bunden af en statistisk opgørelse (se nedenfor) både i januar og september, er blevet indkaldt til en drøftelse med ministeren. Seks kommuner, som har ligget særligt dårligt i april-juni 2018 er blevet pålagt at indsende en skriftlig redegørelse til ministeriet.

Ministerens breve har været vedlagt en statistisk opgørelse, som skal give et billede af, hvordan kommunerne ligger i forhold til at efterleve lovgivningens minimumskrav, hvordan kommunerne ligger i forhold til hinanden (benchmark), og om den enkelte kommune forbedrer sig over tid.

Opgørelsen kan alene give en indikation af kommunernes efterlevelse af minimumskravene. Fx tager opgørelsen ikke højde for de forskellige gyldige grunde til, at samtaler udskydes eller ikke afholdes, ligesom den for nogle målgruppers vedkommende opererer med et ”gennemsnitskrav” til antallet af samtaler. Disse forhold betyder, at opgørelsen alt andet lige undervurderer kommunernes samtaleindsats. Det trækker i den modsatte retning, at de grupper af ledige, der indgår i opgørelsen, i gennemsnit har en lidt længere ledighed, end det antal samtaler, der er opstillet som ”opfyldelse af minimumskravene” i opgørelsen, tilsiger. Kommunerne har således lidt længere tid til at afholde samtalerne for en del af de ledige, der indgår i opgørelsen.

Ministeren har annonceret, at næste opfølgning vil ske i starten af 2019.

Frederiksberg Kommunes placering i den statistiske opgørelse

Ministeriets opgørelse i september-brevet rangerer Frederiksberg Kommune som nr. 58 ud fra et vægtet gennemsnit på tværs af målgrupper for månederne april-juni 2018. Ifølge dette vægtede gennemsnit har 62 pct. af de ledige på Frederiksberg fået de samtaler, som svarer til en ”opfyldelse af minimumskravene”, mens andelen på landsplan (63 pct.) kun var en smule højere.

Tilbage i november 2017 var andelen på ca. 48 pct. for Frederiksberg Kommune, mens den var på ca. 58 pct. for hele landet. I løbet af det sidste trekvart års tid har Frederiksberg Kommune således haft en markant fremgang, som har bragt kommunen op på landsgennemsnittet.

Og ses der på tallene for juni 2018, som er den seneste måned i ministeriets opgørelse, ligger Frederiksberg Kommune som nr. 38 med en andel på 68 pct., hvilket er bedre end andelen på landsplan (64 pct.).

En væsentlig del af forklaringen på Frederiksberg Kommunes fremgang er, at der nu er yderligere opmærksomhed på selve registreringen af de samtaler, som hele tiden har været afholdt.

Hvis man dykker ned i tallene og ser på antallet af samtaler for de enkelte målgrupper fremgår det, at Frederiksberg klarer sig bedst på dagpengeområdet og sygedagpengeområdet, mens billedet er mere blandet på kontanthjælpsområdet, se tabel 1.

Tabel 1: Andel borgere, der opfylder ”minimumskrav” til samtaler i Beskæftigelsesministeriets opgørelse

Målgrupper og ”minimumskrav”	Juni 2018 ¹		September 2018 ²		Antal borgere med færre samtaler
	Andel borgere med ”opfyldt minimumskrav”		Andel borgere med ”opfyldt minimumskrav”		
	Hele landet	Frederiksberg	Frederiksberg		
A-dagpengemodtagere 6 - 9 måneders ledighed - 6 samtaler	60 pct.	72 pct.	68 pct.*		72
Jobparate kontanthjælpsmodtagere 3 - 6 måneders ledighed - 3 samtaler	66 pct.	45 pct.	67 pct.		15
Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere 3 - 6 måneders ledighed - 3 samtaler	69 pct.	67 pct.	88 pct.		5
Uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere 3 - 6 måneders ledighed - 3 samtaler	66 pct.	35 pct.	59 pct.		9
Aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtagere 6 - 9 måneders ledighed - 4 samtaler	56 pct.	44 pct.	91 pct.		1
Sygedagpengemodtagere 6 - 9 måneders ledighed - 5 samtaler	71 pct.	81 pct.	80 pct.		22

Kilde: (1) Tal for juni 2018 er Beskæftigelsesministeriets opgørelse, jf. bilag 2. (2) Tal for september 2018 er Frederiksberg Kommunes tal fra Fasit.

Anm: *Hvis man for eksemplets skyld ændrer disse indikatorer til dagpengemodtagere med under tre måneders varighed, ville 81 procent have fået mindst 2 samtaler og dermed ”opfylde minimumskravet”.

De to første kolonner i tabel 1, som gengiver tallene for juni 2018, er taget fra ministeriets opgørelse, mens de to yderste kolonner viser kommunens egne tal (opgjort med samme systematik som ministeriets opgørelse) for september for at give det mest opdaterede overblik. Tallene for september viser, at Frederiksberg Kommune fortsat har en positiv udvikling på tværs af stort set alle målgrupper.

Hvis der derudover tages højde for en række af de datamæssige begrænsninger i ministeriets opgørelsesmetode, tegner der sig et billede af, at egentlige fejl fra kommunens side fylder ganske lidt i det store billede.

En af de mest udbredte årsager til ikke-afholdte samtaler er, at borgeren har en gyldig grund til ikke at blive indkaldt til eller møde til samtale. I løbet af en måned er ca. 20 pct. af kommunens ydelsesmodtagere i kortere eller længere tid omfattet af en gyldig grund til, at der ikke afholdes en samtale. Med disse fritagelsesgrunde er det altså helt legitimt, at en samtale ikke er blevet afholdt. De tre største årsager til fritagelser i september 2018 er:

- Ferie med løn/feriepenge: Omfatter ca. 7 pct. af borgerne
- Sygdom: Omfatter ca. 5 pct. af borgerne
- På vej i job: Omfatter ca. 4 pct. af borgerne

En anden fritagelsesgrund er barsel. Her har 5 af kommunens godt 4.000 ydelsesmodtagere i kortere eller længere tid været på barsel i september 2018.

Tilflytning af ledige borgere er en anden udbredt årsag til, at data ikke giver et retvisende billede. Da ledighedsperioden og samtalerne tælles på tværs af en eventuel kommuneflytning, kan et lavt antal samtaler dække over, at den tidligere kommune ikke har afholdt de krævede samtaler.

Betydningen af tilflytning kan indikeres ved at se på, hvor stort overlap, der er mellem tilflyttere og de borgere, der har fået færre samtaler end ”minimumskravet”. På dagpengeområdet ser billedet således ud for de 72 a-dagpengemodtagere, der havde fået færre samtaler, jf. tabel 1:

- 14 ud af 39 akademikere, som har haft færre samtaler, er tilflyttere.
- 6 ud af 26 i Center for Jobindsats, som har haft færre samtaler, er tilflyttere.
- 3 ud af 7 i Ugecentret, som har haft færre samtaler, er tilflyttere.

En tredje gruppe af årsager til ikke-afholdte samtaler er, at borgeren eller arbejdsgiveren ikke overholder aftaler eller tidsfrister. For borgernes vedkommende fylder udeblivelser fra samtaler og manglende selvbookning af samtaler således forholdsvis meget. Af de 15 jobparate kontanthjælpsmodtagere, der har fået færre samtaler, jf. tabel 1, skyldes 10 af de manglende samtaler udeblivelser eller manglende selvbookning. Et andet eksempel er fra sygedagpengeområdet, hvor Frederiksberg Kommune i øvrigt ligger højt i ministeriets opgørelse. En stikprøve på en sagsbehandlers overskredne sager viste, at alle de overskredne sager (fire styk) udelukkende var overskredet på grund af arbejdsgiverens for sene anmeldelse af sygefraværet. Det vil sige, at den første samtale skulle have været afholdt, før kommunen kendte til, at borgeren var syg.

Til illustration af, hvordan de konkrete sagsforløb ser ud, indeholder bilag 3 en beskrivelse af de ni sager blandt uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere, der har fået færre samtaler, jf. tabel 1 (bilaget er fortroligt, da det indeholder personhenførbare oplysninger).

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der hver uge er ledige selvbookningstider. Det vil altså sige, at også borgere, der af egen drift ønsker en samtale med Jobcenteret har mulighed herfor.

Øvrige bemærkninger til ministeriets opgørelsesmetode

Som nævnt kan ministeriets opgørelsesmetode udelukkende give en indikation af, i hvor høj grad kommunerne opfylder lovgivningens minimumskrav til samtaler. Det skyldes især, at opgørelsesmetoden ikke tager højde for de gyldige grunde til, at samtaler udskydes eller ikke afholdes. Det drejer sig fx om barsel, sygdom og ferieafholdelse. Andre væsentlige kilder til, at tallene ikke tegner et retvisende billede, er tilflyttere, udeblivelser og manglende selvbookning af samtaler.

På den baggrund bør der ikke opstilles et mål om ”100 pct. rettidighed”, hvilket beskæftigelsesministeren heller ikke gør, idet han alene går specifikt efter ni kommuner i bunden af opgørelsen. Omvendt beskriver ministerens breve ikke

nærmere, hvilket ”niveau for rettidighed”, der findes at være fagligt og juridisk acceptabelt. Kommunerne overlades dermed til selv at skulle foretage denne afvejning.

På den ene side giver det god faglig mening, at kommunerne selv foretager denne afvejning, fordi et passende niveau vil afhænge af lokale forhold og den enkelte ledige borgers situation. Der kan fx ikke sættes lighedstegn mellem manglende opfyldelse i henhold til ministeriets opgørelsesmetode på den ene side og at der ikke gives en korrekt beskæftigelsesfaglig indsats på den anden side.

På den anden side kan det blive et problem for kommunerne, at man ikke ved, hvilket niveau for rettidighed, der næste gang kan udløse en tilsynshandling fra ministerens side. Det kan medføre risiko for, at opmærksomheden og ressourcerne i for høj grad bliver brugt på at overholde nogle forsimplede procesmål, i stedet for at lade indsatsen være styret af de resultater, man skal opnå med den enkelte borger.

Denne usikkerhed risikerer på paradoksal vis at blive forstærket, når minimumskravene til samtaler fra 1. juli 2019 bliver forenklet/ensrettet på tværs af ydelsesmålgrupper som følge af aftalen om en forenklet beskæftigelsesindsats. I sit brev fra september 2018 har beskæftigelsesministeren således annonceret, at der til den tid vil ske en systematisk opfølgning over for de kommuner, som ikke lever op til reglerne om samtaler.

Økonomi

Sagen har ingen økonomiske konsekvenser.

Borgmesterpåtegning

Ingen

Behandling

Arbejdsmarkeds- og Uddannelsesudvalget den 5. november 2018.

Bilag

Bilag 1 - Regler om samtaler for ledige

Bilag 2 - Beskæftigelsesministerens brev til Frb Kommune (sep 2018)